

Không rõ *Tự tâm* của mình
thì không phải là người *Thực tu* trong Nhà Phật

Thấy hình sắc như thế nào
thì cũng phải thấy *cái đang thấy* rõ như thế đó

Đây là *cái đang thấy* mà lại được *trí tuệ* của mình thấy nó

KHN ms21/365

Là người có trí... là Như Lai bản thể bắt đầu chói sáng...

Đến lúc phân biệt được nhĩ thức với ý thức thì đối với căn trần, khi căn hiện ra, phải thấy nó rõ như đang thấy trần. Có nghĩa là mình thấy "hình sắc" như thế nào thì mình phải thấy "cái đang thấy hình sắc" cũng rõ như thế đó. Khi nhãn thức hiện ra để phân biệt hình sắc như thế nào thì chúng ta cũng phải thấy [nhãn thức] rõ như thấy cái bàn trước mặt mình. Gọi là tường tận chứ không phải là chúng ta chỉ hiểu. Đây là nói chuyện thật. Và chuyện đó đang xảy ra.

Trong lúc này, mình nói mình tu để mình "thấy" được "cái thấy." Đây là "cái đang thấy" mà được trí tuệ của mình "thấy" được nó. Đối với mình thì có cảm giác rất là xa lạ vì từ xưa tới giờ mình chưa làm quen [với điều này]. Nhưng bây giờ phải làm quen đi chứ. Vì đi sâu vào tâm linh mà không làm quen với những điều này là không được. Không phải chỉ làm quen mà còn thân gần, không phải chỉ thân gần mà còn mở xẻ nó ra... để không còn bất kỳ điều gì xảy ra trước mắt mà còn bị lẩn khuất. Thì lúc đó mình được gọi là người có trí, là chói sáng. Là Như Lai bản thể bắt đầu chói sáng.

[.....] Không rõ tự tâm của mình thì không phải là người thực tu trong nhà Phật. Nếu chúng ta chỉ làm những gì thuộc hình thức bên ngoài thì chúng ta sẽ mất hết cuộc đời còn lại của mình một cách phí uổng chứ không có lợi. Cho nên muốn nói tới Chơn như tự thể chói sáng thì gần như nó soi tỏ hết tất cả mọi thứ.

TỶ KHEO THÍCH TUỆ HẢI

Trích Youtube bài luận giảng Kinh Hoa Nghiêm #438